

Kazatel: *Josef Hurta*

Písně: 540, 238, 548, 759, 553, 546

Čtení: L 24, 1 – 12

Text: L 24, 5–6 „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen.“

„Není zde, byl vzkříšen.“ Tuto informaci od andělů mohu osobně potvrdit i já. Když jsem v roce 2013 navštívil v Jeruzalémě tzv. zahradní hrob, byl skutečně prázdný. Mohu potvrdit, že Ježíš tam opravdu není. Víím, že je vám tato informace platná jako mrtvému zimník a také je možné, že jsem plakal na špatném hrobě. Ale všem je vám doufám jasné, že tudy cesta k víře ve vzkříšení nevede.

Přesto křesťané po celém světě vyznávají, že Kristus vstal z mrtvých a žije. A je dokonce skrze Ducha svatého přítomen všude. S trochou nadsázky by se dalo říci, že existuje jen jedno místo, kde Kristus není: jeho vlastní hrob. Tam andělé jasně prohlásili: „Není zde, byl vzkříšen.“

Ženy, které chtěly podle zvyklostí nabalzamovat Ježíšovo tělo vonnými mastmi, přišly s křížkem po funuse. Pomazat mrtvé tělo už nestihly. Existuje jen jediná žena, která to stihla. Ta, která pomazala Ježíšovu hlavu v domě Šimona malomocného, dva dny před Velikonocemi. Ježíš to tehdy komentoval slovy: „Když vylila ten olej na mé tělo, učinila to k mému pohřbu.“

Ani my už nikde Ježíšovo nabalzamované tělo nespatříme. I kdyby se našly schránky s kostmi mrtvých lidí, kteří nosili stejná jména jako Ježíš a jeho rodina, my mezi nimi Krista hledat nebudeme. Proč hledat živého mezi mrtvými? K čemu by nám to bylo? To je otázka andělů kladená nejen ženám u hrobu, ale i všem archeologům, historikům a pochybovačům. Andělé totiž chápou, že člověk ve svém životě nepotřebuje hledat kontakt s mrtvými, ale s živými. A tak říkají ženám: Vy ve skutečnosti hledáte živého, ne mrtvého Ježíše. A hledáte-li živého, proč ho hledáte mezi mrtvými?

Milí přátelé, věřit, že před dvěma tisíci lety žil nějaký muž jménem Ježíš, kterého ukřižovali a pohřbili, to je nám celkem k ničemu. Víra je záležitost živého osobního vztahu. Když se modlíme, nevyvoláváme duchy zemřelých. Mluvíme s živým a přítomným Bohem. Jestliže by Kristus nebyl živý, pak je naše víra marná, to říkal už apoštol Pavel.

A to je také první myšlenka, kterou bych chtěl, abychom si odnesli. Hledejte ve svém životě živého Krista, ne mrtvého historického Ježíše. To, proč může být víra opravdovým přínosem v našem životě, je skutečnost, že vytváří osobní vztah s Bohem. Není to dějepis, filozofie, světový názor, či dokonce ignorování přírodních zákonů. Víra je život v rozhovoru s tím, kdo nás přesahuje, kdo je nad námi a kdo je našim spolehlivým průvodcem v životě. Takový život dostává zcela nový rozměr, někdo by řekl „spirituální“. To je život, který žiju nejen sám sobě, ale v odpovědnosti před Bohem. Starý Heideberský katechismus to vyjadřoval jasně, když na otázku, co je tvým největším potěšením, odpovídal: „Mým jedinkým potěšením v životě i ve smrti je to, že nejsem sám svůj, nýbrž, že jsem svého jediného spasitele, Ježíše Krista, který mne svou drahou krví ze všech mých hříchů vykoupil.“ To je skutečná spiritualita, čili zbožnost – vědomí, že nejsem sám svůj. Někomu patřím. Někdo o mě stojí. A tím někým je můj Pán a spasitel, živý Ježíš Kristus.

Druhá myšlenka vychází z druhé části té andělské otázky. Proč vůbec toho vzkříšeného živého Krista hledáme mezi mrtvými? A v této souvislosti můžeme přemýšlet o tom, co všechno je vlastně kolem nás mrtvé, neživotné, bez života. Nehledejte Ježíše mezi mrtvými zdmi kostela, v povrchní zbožnosti a v zaprášených tradicích. Křesťanství není muzeální záležitost ani skanzen křesťanského folklóru. Hledejte Ježíše v přítomnosti, v současném světě, tam, kde to dnes duchovně žije, kde Ježíš přebývá skrze Ducha svatého v lidských srdcích a kde se projevuje jako živý Bůh a Pán. Anděl posílá ženy ze hřbitova pryč se vzkazem, ať ho učedníci hledají v Galileji, tedy u sebe doma, na svém pracovišti, ve svých rodinách, prostě v běžném reálném životě. Tam se potkávejte a žijte s Ježíšem.

A poslední myšlenka se týká právě těch hledačů, kteří hledají živého Krista za zdmi kostelů. Nejsme právě my tady v kostele těmi mrtvými, mezi nimiž Krista nenajdou? Nejsme těmi, o kterých Ježíš vynáší tvrdý soud: „Podobáte se obíleným hrobům, které zvenčí vypadají pěkně, ale uvnitř jsou plné lidských kostí a všelijaké nečistoty. Tak i vy se navenek zdáte lidem spravedliví, ale uvnitř jste samé pokrytectví a nepravost.“ Co kdyby i tady andělé řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými. Není zde.“

Hodně lidí chodí do kostela třeba jen na pohřeb. Rozloučit se se zesnulým. Ale mezi mrtvými se živý Kristus hledá těžko. Proto Ježíš docela drsně odpovídá jednomu ze svých následovníků: „Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a všude zvěstuj království Boží.“ To znamená jediné – víra je orientace na život, a nikoliv na smrt a záhrobí. Kristus říká, že je tam, kde se sejdou dva neb tři v jeho jménu, tzn. ve společenství, v komunitě křesťanů, kteří žijí, praktikují a sdílejí svoji víru. Tam, kde je tato živá a reálně žitá víra, tam vládne Duch Kristův a Kristus je tam přítomen se svým královstvím.

Modlitba: *Pane Ježíši, nechceme, abys žil jen v našich vzpomínkách nebo v učebnicích dějepisy. Chceme, abys byl živý uprostřed nás, abys v Duchu svatém přebýval v našich srdcích a abychom tě stále víc a víc poznávali jako svého spasitele a Pána, kterému smíme věřit. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, slyš modlitby své církve, která v tebe doufá. Svou mocí posiluj sílu života tam, kde vládou síly smrti. Ve válkách, hladomorech, katastrofách. Žehnej těm, kdo život neničí ale zachraňují: Modlíme se za záchranáře, lékaře, hasiče, vojáky, policisty, prostě za ty, kdo se snaží druhým pomáhat, chránit je a bránit. Přimlouváme se za lidi, kteří musí činit nesnadná rozhodnutí, prosíme o moudrost pro ty, které trápí etická a morální dilemata. Pomož najít smysl života lidem, kteří život utrácejí a marní v povrchnosti a sytí se tím, co lidskou duši nenasytí. Dej jim poznat hlubiny tvé lásky a zakusit opravdový život. Modlíme se za ty, kterým hodiny života utíkají rychleji, než by si přáli. Naplň každý jejich okamžik dobrými věcmi, z nichž se mohou radovat. Modlíme se nastávající jaro, aby přineslo dny pokojné, naplněné užitečnou prací i odpočinkem. Prosíme za děti, mladé lidi, manžele a rodiny kolem nás, aby měli mezi sebou bezké vztahy a prožívali opravdová přátelství a lásku. Kéž to vše zažíváme i ve společenství našeho sboru. Pane, máme toho na srdci hodně, proto chceme s tebou prožívat každou chvíli a tvé shromažďovat se spolu každou neděli. Vždyť všechny neděle jsou připomínkou, že jsi vzkříšený a s Otcem i Duchem svatým žiješ a kraluješ po všechny věky věků. Amen.*